

PIET ALS POSTBODE

Auteur: Evert Roest

www.cts-producties.nl

Rollen: 3 open (2 Zwarte Pieten, 1 postbode)

Tijdsduur: 30 minuten.

Decor: een achterwand met aan beide zijden 1 of 2 stopschotten, zodat aan beide kanten een in/uitgang ontstaat. Midden op het toneel staat een stoel met daarnaast een zak met cadeautjes. Eventueel kan het decor nog verfraaid worden met stapels cadeautjes, tekeningen aan de muur, slingers, etc.

Locatie is het paleis van Sinterklaas, maar dat kan zomaar veranderd worden in bijvoorbeeld de locatie waar het Sinterklaasfeest gevierd wordt. Een decor blijft toch wel handig, tijdens de achtervolgingsscène mogen de postbode en de Pieten elkaar niet kunnen zien.

Aan het eind gaan zowel de postbode als de Pieten af. Mocht het feest zo georganiseerd zijn dat Sinterklaas direct na afloop van het stuk cadeautjes komt uitdelen, dan kunnen de Pieten ook op blijven of melden dat ze even Sinterklaas gaan halen. Ook kan de postbode bij zijn vertrek bijna de Sint nog een keer bijna van de sokken lopen, bijvoorbeeld.

Pieterman: Een vrij serieuze Zwarte Piet, die voor bijna elk probleem wel een oplossing heeft. Soms moet hij Pieterbaas een beetje tot de orde roepen, als die weer eens doordraaft...

Pieterbaas: Niet zozeer een domme, als wel een speelse Piet. Bij uitstek de Piet die de kinderen aan het werk zet met een liedje of een grap. Zit vol rare opmerkingen en ratelt soms aan één stuk door.

Gleufkens: Postbode met hart voor zijn vak, dat wel, maar toch... 's zomers is het een veel leuker baantje dan 's winters. Als-ie eenmaal zit, is hij moeilijk van zijn praatstoel af te krijgen.

Korte inhoud:

Pieterman en Pieterbaas hebben het druk. Ze lopen een beetje te mopperen op Grote Piet, van wie ze zo hard moeten sjouwen. Ze hebben het zo druk, ze vergeten bijna de kinderen in de zaal gedag te zeggen! Dan komt Postbode Gleufkens binnen met een grote zak met post. Van al dat gesjouw heeft hij zo'n pijn in zijn rug! Gelukkig weet Pieterman daar wel iets op te bedenken, maar.... dan ontstaat er weer een ander probleem.... En als dat probleem niet opgelost wordt, krijgen de kinderen geen cadeautjes!

PIET ALS POSTBODE

(Het onderkomen van Sinterklaas. Het is een drukte van jewelste. Twee Pieten, Pieterman en Pieterbaas, komen binnen. Ze zouden druk in de weer moeten zijn met het inpakken van pakjes, maar ze zijn meer een beetje aan het kletsen. Overal liggen cadeautjes en er staan ook een paar 'zware' zakken vol met pakjes)

Pieterman: *(komt, al pratend, op)* ... en toen zei ik tegen Grote Piet, dat ik de hele nacht al op de daken was geklommen en dat ik heel erg moe was!

Pieterbaas: Zo, en wat zei Grote Piet toen?

PM: Nou, die zei dat we allemaal heel erg moe waren, maar dat we gewoon allemaal weer cadeautjes moesten gaan inpakken. Nou, en toen zei ik eens even tegen Grote Piet..... hé, hallo, kijk eens aan! Allemaal kinderen!!!

PB: “Hé hallo, kijk eens aan! Allemaal kinderen?” Waarom zei je dat nou tegen Grote Piet? Dat heeft er toch niks mee te maken?

PM: Nee, je snapt het niet! Dáár! Daar zitten allemaal kinderen!

PB: Waar?

PM: Nou moe, hier, vlak voor je neus!

PB: *(wijst op zijn neus)* Vlak voor mijn neus? Nou, ik zie helemaal niets vlak voor mijn neus! Ja, mijn vinger...

PM: Zeg, je bent toch niet kippig?

PB: Kippig? Nee hoor, ik heb toch geen veren? En ik geloof niet dat ik eieren kan leggen!! Haha! Dat kan geen enkele Zwarte Piet! Kippig zegt-ie....

PM: Nee, Pieterbaas! *(draait PB in de goede richting)* Dáár zitten een heleboel kinderen!!!

PB: Oh, dáár! Zeg dat dan!

PM: Dat zeg ik toch? Maar, Pieterbaas, die kinderen moeten we even netjes gedag zeggen, nietwaar?

PB: *(begint te ratelen)* Ja, want dat doen Zwarte Pieten hè? Als ze kinderen zien beginnen ze altijd te zwaaien en te roepen en zo... Dat hebben ze geleerd, toch, Pieterman. Als goeie Zwarte Pieten moeten we altijd heel aardig zijn tegen kinderen en altijd lachen, want ja, dat staat in dat liedje hè, “zijn knecht staat te lachen”, nou en dat slaat dus op Zwarte Pieten en dat zijn wij, ja toch? Niet dan? Dus als wij kinderen zien dan doen we altijd heel vrolijk. Nou zijn we normaal ook altijd heel vrolijk maar als we kinderen zien dan doen we.....

PM: Schei nou eens uit met dat geklets, Pieterbaas! Daar zitten een heleboel kinderen en die hebben we nog niet eens gedag gezegd!

PB: Hoe kan dat dan? Ik zeg net dat we dat altijd moeten doen omdat we dat geleerd hebben! We moeten hallo zeggen tegen de kinderen. Waarom heb je dat nog niet gedaan dan?

PM: Omdat ik er niet tussen kan komen! Kletskaus!

PB: Kletskaus? Zèg, wie is er hier een kletskaus? Ik zeg niks! Mij hoor je nooit! Ja, als we sinterklaasliedjes aan het zingen zijn....

PM: Kunnen we nu eindelijk de kinderen eens gedag zeggen, want we zijn al vijf minuten binnen en we hebben nog helemaal niks tegen de kinderen gezegd!

PB: Natuurlijk, waar wacht je nog op, treuzelpiet?

PM: (*verbaasd*) Treuzelpiet? Dáár heb ik nou nog nooit van gehoord. Ik ken de Grote Piet, de Rijmpiet, de Muziekpieten, de Inpakpieten, maar een Treuzelpiet, nee, ik wist niet dat die ook bestond.

PB: Jawel, dat ben je zelf.

PM: Nietes! Ik ben Pieterman! Geen Treuzelpiet! Pas op hoor! Wat je zegt ben je zelf!

PB: Pieterman, laten we nou geen ruzie maken! Het was maar een grapje!

PM: Ja, en Sinterklaas heeft toch zo'n hekel aan ruzie. Dat wil hij echt niet, hoor. Weet je wat? Ik tel tot drie en dan..... (*wijst op de kinderen*).

PB: Ja, ja, ja, weet je wat? We tellen samen. Gaat-ie!

PM + PB: Eén..... Twee..... DRIE! HALLO KINDEREN!!!!!!

PM: Hoorde jij wat?

PB: Ja hoor, de kinderen zeiden "Hallo Zwarte Piet".

PM: Nou, ik hoorde helemaal niks. Helemaal niks.

PB: Dan heb je zeker pepernoten in je oren....

PM: Nou, misschien hoorde ik hééééél zachtjes wel iets.....

PB: Oooooh.... bedoel je dat de kinderen misschien wel harder zouden kunnen? Denken jullie dat zelf ook, jongens en meisjes?

PM: Weet je wat? We doen het gewoon nog een keer.... Gaat-ie!

PB + PM: Eén..... Twee..... DRIE! HALLO KINDEREN!!!!!!!!!!!!!!

PM: Zo, dat ging al een stuk beter!

PB: Ja, dat klonk flink hard! Mijn oren doen helemaal van piiiieeeeeeeep van binnen.

PM: Zeg, lieve jongens en meisjes, jullie weten wel wie er straks komt hè?

PB: Oh ja? Wie dan?

PM: Dat weet je toch? Zelfs de kinderen weten dat! (*tegen de kinderen*) Wie komt er straks? Inderdaad! Sinterklaas!

PB: Wàt? Sinterklaas? Komt Sinterklaas?? Oh hoi hoi hoi!!! Sinterklaas komt! Zooo!!! Dat vind ik altijd zo leuk!! (*begint te zingen*) Sinterklaas, wie kent hem niet, Sinterklaas, Sinterklaas en natuurlijk Zwarte Piet, Sinterklaas.... etc. (*intussen probeert Pieterbaas de zaal zover te krijgen dat iedereen meezingt en -klapt*).

PM: (*als het uit de hand gaat lopen*) Jaja, Pieterbaas, zo kan-ie wel weer hoor. Natuurlijk is het altijd hartstikke gezellig als Sinterklaas langskomt, maar wij zijn zelf Zwarte Pieten, hè. Dat moet je niet vergeten!

PB: Oh ja! Dat is waar.... dom van mij zeg....

PM: Goed, waar was ik ook alweer gebleven... Oh ja, Sinterklaas komt dus straks enne....

(*Op dat moment komt postbode Gleufkens op, met op zijn rug een enorme zak vol brieven. Hij steunt en hij kreunt, die postzak is heel zwaar....*)

Gleufkens: Hallo Zwarte Pieten! Auw.... Ik kom even bij jullie uitblazen hoor! Oh oh oh, wat is die post toch zwaar!

PM: Hé, postbode Gleufkens! Man, wat zie je eruit! Wat is er gebeurd? Ben je van een brievenbus gevallen of zo?

GL: Oh, Zwarte Piet. Ik heb net een hele zak met post bij Sinterklaas gebracht. Allemaal brieven van hele lieve kinderen, met tekeningen en verlanglijstjes en zo. Heeeeel veel brieven, van heeeeel veel kinderen. Was ook heeeeeeeel zwaar! (*hij zet de postzak neer, pal naast een zak met cadeautjes*)

PB: Hier, ga even zitten, dan haal ik een lekkere beker chocolademelk voor je! (*Pieterbaas gaat af*)

PM: Goed idee van Pieterbaas. Dat kun je vast wel gebruiken, postbode! Maarre.... als je dan zoveel brieven bij Sinterklaas hebt gebracht, hoe komt het dan dat je nog zoveel post hebt?

GL: Ja, Zwarte Piet, er zijn natuurlijk nog veel meer mensen die elkaar brieven schrijven en kaartjes sturen en zo. Nou, dat zit hier allemaal in deze zak. En die moet ik dan gaan bezorgen weet je wel? En dat is sjouwen hoor, Zwarte Piet. Kijk, jullie lopen ook altijd met die zakken vol cadeautjes te sjouwen, maar ja, jullie zijn dat gewend hè?

PM: Ja maar, je bent toch postbode, postbode? Dan ben je dat toch ook gewend?

PB: (*komt op*) Kijk eens, postbode, lekkere chocolademelk. Wel voorzichtig, hoor, hij is nog erg warm!

GL: Oh dank je wel Zwarte Piet. Lekker! (*tegen Pieterman*) Ja, dat zeg je nou wel, dat ik dat ook gewend ben, maar dat is niet helemaal waar. Kijk, in de zomer, dan is het makkelijk hoor! Dan schrijven de mensen niet zoveel brieven. Dan loop ik lekker in het zonnetje en heb ik tijd voor een praatje en krijg ik altijd een glaasje limonade van mevrouw de Wit.

PM: Mevrouw de Wit uit de Rozenlaan? Ja, die kennen we wel, dat is de moeder van Lisette en Kevin! Je weet wel, Pieterbaas, waar ze al die katten hebben!

PB: Oh ja, ja, die ken ik wel. Heb ik het verlanglijstje al van gezien! Reuze lastig inpakken, zo'n katten-krabpaal. En als je daar iets in een schoen wilt doen, moet je heel voorzichtig lopen, anders val je over een kat! (*Hij doet voor hoe dat gaat*)

GL: ZO! Die chocolademelk is heet zeg!

PB: Ik had je nog zo gewaarschuwd, postbode! Je moeder heeft je toch leren blazen?

GL: Maar goed, ik zei dus, in de zomer is het lekker weer en heb ik niet zoveel brieven. Dan is het een leuke baantje. Maar in de winter.... Dan is het koud en het waait en het regent of het sneeuwt... En als Sinterklaas dan aankomt, zijn er een heeeeeleboel brieven en verlanglijstjes en tekeningen voor Sinterklaas. Iedere dag! Nou, dat moet ik allemaal dragen! Mijn arme rug!

PM: Nou, misschien moet je gewoon even tegen je arme rug praten. Zo van: rustig maar ruggetje, komt allemaal goed, straks zijn we klaar met sjouwen en dan gaan we lekker onder een warme douche. Zoiets.

GL: Wat is dat nou voor onzin? Praten tegen je rug, dat kan toch niet?

PB: Heb je het wel eens geprobeerd dan?

GL: Nee, dat niet..... nou ja, dat wil zeggen..... nee, eigenlijk niet.

PB: Probeer maar eens, zal je zien dat het werkt.

PM: Bij ons Pieten werkt het ook altijd! Daarom hebben wij nooit pijn in onze rug!

GL: Werkelijk? Nou, eh misschien.... (*gaat pijnlijk staan*) moet ik het dan maar eens proberen. (*Gleufkens draait zijn hoofd over zijn schouder*) Zeg lieve rug.... Nee beste brave Zwarte Pieten, dit gaat niet hoor. Ik kan er niet bij.

PM: Dan moet je even een stapje draaien, dan kom je er dichterbij.

GL: Oh, ja, da's een goed idee!!! Wat een slimme Zwarte Pieten zijn het toch ook, hè kinderen? Nou, daar gaat-ie dan. Zeg, lieve rug.... (*Gleufkens kijkt weer achterom over zijn schouder, zet vervolgens een stapje om 'dichterbij zijn rug' te komen, maar dat lukt natuurlijk niet. Nog een stapje, nog een stapje, en dan draait Gleufkens allemaal rondjes als een jong hondje dat achter zijn eigen staart aan zit. Maar tegen zijn rug praten lukt nog altijd niet....*). Zeg Pieten, dit gaat niet hoor.... ik word hier alleen maar heel erg draaierig van.... Hooooo!!!!

(*De beide Pieten vangen de duizelige Gleufkens op en zetten hem weer op zijn stoel.*)

PM: Gaat het weer een beetje, postbode?

PB: Je zou zomaar omvallen!

GL: Nou, ik ben niet draaierig meer, maar ik heb nog steeds een auw-rug. Hoe moet dat nou?

PM: Wacht eens even! Ik heb een idee!!!

PB: Wat dan?

PM: Gleufkens kan niet tegen zijn eigen rug praten, omdat-ie er zelf aan vast zit! Maar wij niet! Wij kunnen wel tegen de rug van die arme postbode praten!

PB: Dat is waar!

GL: Ja, dat is wel waar, maar ik weet helemaal niet of mijn rug wel wil dat er vreemden tegen hem praten! Dat wil zomaar niet elke rug!

PM: Maar mijn beste postbode, wij zijn toch geen vreemden?

PB: Nee, wij zijn Zwarte Pieten!!!

GL: Nee, jullie zijn geen vreemden! Dat is waar, jullie zijn Zwarte Pieten. Hoewel... “Het is een vreemd'ling zeker, die verdwaald is zeker!”

PM: Nee hoor, dat slaat niet op ons.

PB: Echt niet!

GL: Weten jullie dat heel zeker?

PM: Heel zeker! En de kinderen weten het ook! Want die kennen dat liedje natuurlijk wel, hè, waar dat uit komt. Welk sinterklaasliedje is dat? Ja, precies, “Hoor wie klopt daar kinderen!”

PB: Ik hoor niks....

PM: Hoezo, jij hoort niks?

PB: Nou, jij zegt, “hoor wie klopt daar kinderen?”, nou volgens mij helemaal niemand. Ik hoor helemaal niemand kloppen. Bovendien, waarom zou er iemand kloppen, we hebben een bel!

PM: Nee, Pieterbaas, ik bedoel, de kinderen kennen dat liedje toch? Dat heet zo! Zullen we het eens zingen kinderen? Ja? Nou, daar gaat-ie!

De kinderen zingen en hopelijk eindigen ze met een heel hard 'koekoek'.

PB: Koekoek? Is het alweer zó laat?

PM: Nee, dat betekent, “Koek! Koek!”, ze zullen trek in speculaas hebben, die deugnieten. Maar zie je nou, Gleufkens? Die verdwaalde vreemdeling, dat is Sinterklaas zelf!

PB: Ja, dat krijg je als je met de Wegwijspiet op pad gaat....

PM: Dus, beste postbode, wij zijn geen vreemdelingen en jouw rug vindt het vast wel goed als we even met hem praten.

GL: Nou, eh, dan moeten jullie het maar proberen.

Hoe dit afloopt....!?